



LUNDS
UNIVERSITET

Den manliga horan

Offer, promiskuös eller entreprenör?

Jacqueline Hellman

SANK01 2014

Handledare: Tova Höjdestrand

Avdelningen för socialantropologi, Sociologiska institutionen, Lunds universitet

Abstract

Den här kandidatuppsatsen handlar om män som säljer sex till män. Syftet är att ur ett antropologiskt perspektiv undersöka hur män som säljer sex till män framställs i den svenska prostitutionsdiskursen och hur några av de manliga sexsäljarna uppfattar sig själva. Mina huvudfrågor är: Hur upplever manliga sexsäljare relationen mellan motiv, sex och arbete? Hur regleras manliga sexsäljares sexualitet utifrån sexualnormer? Kan man urskilja andra maktsymmetrier och dynamiker än könsförtryck i analysen och förståelsen av män som säljer sex till män? Mitt empiriska material utgörs av statliga utredningar, tidigare forskning och intervjuer med manliga sexsäljare. För att undersöka hur de samtida föreställningarna i expertdiskursen om manliga sexsäljare överensstämmer med manliga sexsäljares föreställningar.

Nyckelord: Socialantropologi, män som säljer sex till män, prostitutionsdiskurs, homosexualitet, sexualnormer

Innehållsförteckning

| | |
|---|-----------|
| 1. Inledning | 4 |
| Teori och tidigare forskning..... | 6 |
| Metod..... | 8 |
| Disposition..... | 10 |
| 2. Bakgrund - homosexualitet och sexsäljande utifrån en kulturhistoriskkontext | 11 |
| Sanktioner 1: religion och medikalisering..... | 12 |
| Sanktioner 2: jämställdhetsideologi | 13 |
| Offerdiskurs under förhandling..... | 16 |
| 3. Män som säljer sex till män | 19 |
| Motiv, sex och arbete..... | 19 |
| Tala aldrig öppet – Horstigma, bögstigma eller Attention-whorestigma?.. | 26 |
| Sexarbete utifrån andra sociala asymmetrier..... | 30 |
| 4. Sammanfattning och slutsatser | 35 |
| 5. Källförteckning | 37 |

1. Inledning

”Jag har alltid älskat sex och haft mycket sex. Jag har också alltid älskat pengar och alltid haft en känsla för affärer, så jag såg möjligheten och tog tillfället i akt för att skapa en affärsverksamhet som bebländar nytta med nöje.” (Victor)

Så här uttrycker sig min respondent Victor när jag frågade honom om hur det kommer sig att han började sälja sex. Min uppsats handlar om män som säljer sex till män: hur de framställs i den svenska prostitutionsdiskursen och hur några av dem uppfattar sig själva. Ur ett historiskt perspektiv har män som säljer sex till män aldrig betraktas utifrån ett offerperspektiv. Sexsäljarna har reglerats av religiösa, medikaliserings och ideologiserings värdegrunder som haft fokus på homosexualitetens annorlundaskap, istället för sexsäljandet. Den samtida föreställningen om manliga sexsäljare är under förändring då man nu syftar till att männen ska omfattas av prostitutionsdiskursen. Problemet är att prostitutionsdiskursen förstås utifrån en könsförtrycksproblematik som inte aktualiseras när män säljer sex till män. Därför har det utförts forskning under 2000-talet som försöker problematisera det manliga sexsäljandet utifrån kvinnliga premisser. Problematiseringar som låg självkänsla, emotionellt sökande och en destruktivitet, då säljarna använder sig av självskyddande strategier (Abelsson & Hulusjö 2008:22, Larsdotter, Johnsson & Gäredal 2011:211, Svedin & Priebe 2004:58, Browne & Minichiello 1995:598, Joffe & Dockrell 1995:341). Jag menar inte att det inte skulle finnas någon substans i tidigare forskningsresultat men det överensstämmer långt ifrån med alla manliga sexsäljare. Exempelvis så identifierar sig inte någon av mina respondenter sig med dessa problematiseringar. Jag anser att jag som forskare inte har auktoritet att dra slutsatser om mina respondenters känslor. Jag strävar därför att lyfta fram mina respondenters version eftersom ytterst få studier hittills har gjort detta.

Jag vill därför klargöra denna forskningslucka då det är magert med tidigare forskning som berör män som säljer sex utifrån deras egna premisser. Detta påvisar vikten av ett antropologiskt bidrag. Detta leder oss in på mitt främsta intresse och syfte med uppsatsen, som har varit att rekonstruera de föreställningar och upplevelser som mina respondenter har kring att sälja sex.

Hur överensstämmer de samtida föreställningarna om manliga sexsäljare utifrån forskning och myndighetsbeskrivningar med hur manliga sexsäljare upplever sexsäljandet? Jag ville finna förståelse för hur sexsäljandet betraktas och behandlas när det inte existerar ett könsförtryck. Jag började söka efter förståelse genom att till en början utgå från föreställningen om manlig homosexualitet och sexsäljare ur ett kulturhistoriskt perspektiv. För att sedan förankra det med den samtida föreställningen om manliga sexsäljare. I takt med research av statliga utredningar, tidigare forskning och intervjuer med manliga sexsäljare så växte mina frågeställningar fram.

Hur upplever manliga sexsäljare relationen mellan motiv, sex och arbete?

Hur regleras manliga sexsäljares sexualitet utifrån sexualnormer?

Kan man urskilja andra maktsymmetrier och dynamiker än könsförtryck i analysen och förståelsen av män som säljer sex till män?

Teori och tidigare forskning

Jag använder mig av flera teorier som jag ibland modifierar för att belysa mitt eget material. Här redovisar jag de viktigaste teoretiska ramverken jag använder mig av i uppsatsen.

För att sedan på ett adekvat sätt analysera föreställningen om män som säljer sex till män i samtiden. Jag anser att det är av vikt att förstå den utifrån en kulturhistorisk kontext. Den samtida diskursen om manliga sexsäljare är under förändring, det har skett ett uppvaknande som resulterat i nya framställningar av männen i de statliga utredningar, rapporterna och forskningen. Detta har bl.a. medfört att man eftersträvar ett sätt att behandla manliga sexsäljare som offer.

Tidigare forskning som behandlar uppfattningen om homosexuella och manliga sexsäljare i Stockholm sedan 1860-talet är antologin *I sympatiens hemlighetsfulla makt Stockholms homosexuella 1860-1960* (Silverstolpe et al 1999). Jag kommer även referera till statliga utredningar (SOU:1941, SOU:1971) då jag belyser de dominerande värdegrunder som har reglerat föreställningen om manliga sexsäljare. Föreställningar om manliga sexsäljare reproduceras ständigt och kan därför förstås genom ett historiskt perspektiv. Regleringar har skett via dominerande värdegrunder i relation till tid och rum i form av; religiösa föreställningar, medikaliseringar samt av jämställdhetens ideologiseringar genom historien. Ingen av dessa värdegrunder har betraktat män som säljer sex till män som offer då man istället fokuserat på deras annorlundaskap gällande deras homosexualitet.

Jag kommer att utgå från Michel Foucaults diskursbegrepp, diskurs innefattar i stora drag allt som är möjligt att tala och tänka. Det betyder inte att det behöver vara en uttalad föreställning i ord då diskursen ligger lika mycket i det vi inte talar om. Diskursen omfattar regelstyrda framställningar av uttalanden, begrepp formuleringar, teser och teorier. Det är den diskursiva praktiken som möjliggör diskursens existens. Exempel på en diskursiv praktik är myndigheternas tillvägagångssätt att producera en bild och deras sätt att formulera kunskapen om män som säljer sex till män. Foucault hävdar att kunskapsobjektet som i det här fallet är män som säljer sex - är beroende av diskursen och dess diskursiva praktiker, vilket innebär att den också är betingad av den sociala verkligheten. Den sociala verkligheten utgör ett flöde av maktsymmetrier som omfattar och utgör förutsättningen för diskursen (Foucault 1969:246-247).

Jag använder mig av socialantropologen Petra Östergrens bok *Porr, horor och feminister* (2006) för att återge en bild av hur den samtida prostitutionsdiskursen är utformad. Östergren skriver om uppkomsten av en politiserad offerdiskurs av kvinnliga sexsäljare. I sin analys så gör Östergren detta genom att delvis luta sig på sexologantropologen Gayle S. Rubins teoretiska ramverk.

Jag har själv valt att använda mig av Rubins teoretiska sexhierarki för att påvisa hur maktaspekter organiserar sexuella praktiker. Rubin menar att sexuella praktiker graderas hierarkiskt om vad som betraktas som ”bra, normalt, naturligt och accepterat” och det som är ”dåligt, onormalt och förkastligt” sex (Rubin 1984:151). Till exempel är ömsesidigt ”mjukt”, ”vaniljsex” utan pengar inblandat ”bra” och naturligt sex. Medan BDSM-sex med aggressiva inslag och sex mot betalning anses ”dåligt”. Sexhierarkin påvisar därmed olika kulturers sexualmoral. Det innebär att fälten om vad som är ”bra” och ”dåligt” sex är flexibla i den meningen att de är föränderliga i historiska processer och skiljer sig åt från kultur till kultur (Rubin 1984:153). Utformningen beror därför på den sociala kontexten. Homosexuella har delvis andra sexualnormer än den heteronormativa omvärlden och därför måste mina respondenter relatera till två sociala kontexter. Dels den heteronormativa omvärlden men även till deras egen homosexuella delkultur som har andra sexualnormer. Därför har jag utformat en modifierad variation av Rubins sexhierarki tillämpad för att påvisa homosexuellas sexualnormer.

De som utför ”dåliga” sexuella praktiker regleras av straffmekanismer som jag kommer att beskriva genom Erving Goffmans teori om stigma. Stigmatiseringen sker genom att bland annat tillskriva grupper negativa egenskaper. Goffman hävdar att både homosexuella och politiskt radikala är utsatta för denna sorts stigma (Goffman 1963:13). Jag kommer även referera till David Valentine och Don Kulick för att påvisa andra artikuleringar av genus och sexualitet än de heteronormativa (Valentine 2002, Kulick 1998).

Metod

Större delen av uppsatsen är baserat på empiriska material som utgörs av statliga utredningar, tidigare forskning och intervjuer med mina tre respondenter.

Jag använder mig av statliga utredningar som empiriskt material om manligt sexsäljande för att påvisa hur man historiskt har reproducerat en föreställning av manligt sexsäljande utifrån dominerande värderingar (SOU:41,SOU:71). Jag använder tidigare forskning och rapporter för att diskutera, analysera och ställa det gentemot mina respondenters uttalanden (Abelsson & Hulusjö 2008, Carlsson & Salihu 2009, Svedin, Priebe 2004, Larsdotter, Jonsson, Gäredal 2011, Eriksson & Knutagård 2005, Siring 2010, Jan Browne & Victor Minichiello 1995, Joffe & Dockrell 1995).

Metodmässigt har jag hämtat inspiration från Charlotte Aull Davies bok *Reflexive Ethnography* (2008). Jag har främst använt mig av semistrukturerade intervjuer. Davies skriver att semistrukturerade intervjuer ofta kombineras med deltagande observationer (Davies 2008:106). Eftersom mitt empiriska material till stor del är baserat på intervjuer, har jag lagt stor vikt på att vara självreflexiv och kontextualisera vid intervjuerna och min relation till respondenterna.

Jag har haft tre respondenter som jag träffat en gång vardera vid olika tillfällen i Stockholm kring påsk 2014. Varje intervju varade mellan 120 till 150 minuter som jag spelade in och under intervjuerna förde jag även anteckningar. Min avgränsning till respondenter beror främst på en begränsad tidsram. Jag har funnit mina respondenter via kontakter och bekanta. Två av respondenterna var tveksamma till att låta sig intervjuas från en början, men efter att ha klargjort mitt syfte och utlovat anonymitet valde de att delta i studien.

Jag träffade både Love och Robin på ett halvtomt café i Stockholms innerstad där vi kunde tala ostört. Victor valde att ta emot mig i sin lägenhet för att känna sig ”helt säker”. Vid intervjuer utgick jag från ett tiotal förberedda öppna frågor varefter jag ställde följdfrågor beroende på samtalets riktning. Jag har utgått från Davies ståndpunkt att jag som intervjuare tillsammans med mina respondenter, är aktiva parter i skapandet av sanning utifrån vår förståelse av samtalet (Davies 2008:108-109).

Jag har reflekterat över min positionering gentemot respondenterna. Davies skriver om hur vi måste ta hänsyn till faktorer av klass, etnicitet, sexualitet, kön och social status utav de vi studerar. Dessa faktorer avgör såsom hur jag och mina respondenter positionerar varandra (Davies 2008:120). Det var märkbart att två av mina respondenter positionerade mig efter våra skilda kön och sexualitet. ”Du fattar inte, du är inte böj.” uttryckte sig en respondent vid ett tillfälle. Trots detta kände jag att det var till min fördel att jag är en heterosexuell kvinna och inte en homosexuell man. Jag tror det gav mig möjligheten att fråga mer om hur de upplever deras sexuella läggning i relation till sexsäljandet. Frågor som skulle ha uppfattas som självklara om jag varit av samma kön och sexualitet. Jag fick därmed chansen att ta del av längre utläggningar om hur det är att vara homosexuell man och deras sociala realitet.

Positioneringen framträdde tydligt i mitt och min respondent Victors möte. Jag känner att vi inte fick samma kontakt och kunde inte uppnå samma värdefulla öppenhet som med mina andra respondenter. Victor hävdade ett flertal gånger under vårt samtal att han hade levt längre och hade därför mer livserfarenhet än jag. Vilket visserligen är sant, jag vill ändå understryka att det kan ha haft en negativ inverkan på intervjun.

För att upprätthålla konfidentialitet och beskydda mina respondenters integritet är mina respondenter anonyma och går under alias. Mina respondenter har även läst och godkänt deras intervjuer innan de publiceras, jag har då blivit ombedd att ”koda” eller ta bort viss specifik information som ort, arbete och skola.

Jag försöker undvika att dra några större generaliseringar. Därför vill jag understryka att mitt fält *inte* innefattar alla manliga homosexuella och sexsäljare. Mitt fält kännetecknas snarare av en specifik kultur som mina respondenter har gett mig tillgång till.

En kort presentation av mina respondenter:

Love är 23 år och började sälja sex i samband med att han flyttade till Stockholm som 16-åring. Love kommer ursprungligen från en medelklass bakgrund men har alltid sökt en livsstil med bättre sociala förmåner. När Love kom till Stockholm skapade han därför ett kontaktnät av unga homosexuella som levde ett lyxliv genom att sälja sex till äldre överklassmän. Han föredrar att benämna sitt egna sexsäljande som ”hobbyutbyte” eller ”utbyte av tjänster”.

Utbyte av tjänster var ett normaliserat fenomen i hans dåvarande kontaktnät. Han byter därför tjänster för att få extra fickpengar eller tillgång till hipa klubbar. Han slutade utbyta tjänster för tre år sedan för att han blev befordrad på jobbet och är tillfredsställd med sin ekonomi.

Victor är en 28-årig välbetald ekonom från Stockholm. Han tillhör den övermedelklassen och Victor började sälja sex via internet när han var 20 år för att kunna fortsätta ha en bra ekonomi under studietiden. Victor säljer fortfarande sex som hobby vid sidan av sitt arbete då hans inställning är att han blandar nytta med nöje. Victor är en integrerad del av den homosexuella sfären då han har många homosexuella vänner och deltar aktivt i dess nattliv och evenemang.

Robin är en 22-årig Stockholmare med en arbetarklassbakgrund som har sålt sex regelbundet via internet sedan han var 16 år. Robin började sälja sex i samband med att han hoppade av gymnasiet och sedan dess så har det varit hans enda inkomstkälla. Robin har ett strikt arbetsförhållande till att sälja sex och känner själv ingen njutning men hävdar att sälja sex ger större utdelning i kapital i proportion till vad man behöver göra i jämförelse med andra serviceyrken. Robin har främst heterosexuella vänner och rör sig inte på homosexuella mötesplatser.

Disposition

I nästa kapitel berättar jag om föreställningarna om homosexualitet och manliga sexsäljare utifrån ett historiskt perspektiv. Jag kommer beskriva hur manliga sexsäljare aldrig har betraktas som offer då de har reglerats utifrån religiösa föreställningar, medikaliseringar och jämställdhetsideologiseringar. Nu är en offerdiskurs under förhandling, vars utformning jag kommer diskutera i sista delkapitlet. Jag kommer redogöra för mina intervjuer och annat empiriskt material uppdelat i tre delkapitel. I första delkapitlet kommer jag berätta om mina respondenters motiv till att sälja sex samt hur de förhåller sig till sex och arbete. I delkapitlet därefter kommer jag beskriva de sexualnormer som reglerar mina respondenters sexualitet och de straffmekanismer som finns om man inte följer sexnormativet. I det tredje och sista delkapitlet diskuterar jag om man kan urskilja andra sociala asymmetrier och maktdynamiker än könsförtryck i det manliga sexsäljandet. Till sist kommer jag sammanfatta mitt material och redovisa mina slutsatser i ett avslutande kapitel.

2. Bakgrund - homosexualitet och sexsäljande utifrån en kulturhistorisk kontext

I det här avsnittet kommer jag att redogöra för föreställningarna om män som säljer sex till män utifrån en kulturhistorisk kontext. Föreställningen om manlig homosexualitet och manliga sexarbetare har reproducerats genom olika värderingsregleringar i historien, då män aldrig har betraktats som offer. Den samtida diskursen om män som säljer sex är under förändring då en offersyn har börjat breda ut sig. För att på ett adekvat sätt kunna analysera de samtida föreställningarna om män som säljer sex till män så krävs det att vi ur ett historiskt perspektiv förstår hur fenomenet har framställts.

Med Michel Foucaults teori om makt och kunskap kan man påvisa hur de svenska myndigheterna konstruerar och kontrollerar sexualiserade begrepp och praktiker. Enligt Foucault bidrog de tidiga sociologerna till att konstruera en bild av homosexuella, som en distinkt säråtskild typ av människa som en säregen "ras" av mänskligheten (Foucault 1978:43). Foucaults beskrivning är aktuell fortfarande då föreställningen om män som säljer sex till män fortfarande tenderar att fokusera på homosexualitetens annorlundaskap, inte sexsäljandets. Myndigheterna reglerar föreställningen kring manliga sexarbetare, vilket innebär ett utövande av social kontroll. De reglerar den allmänna uppfattningen av företeelsen.

Jag kommer behandla uppfattningen om homosexuella och det manliga sexsäljandet i Stockholm sedan 1860-talet (Silverstolpe et al 1999) tillsammans med (SOU:41,SOU:71). För att sedan kunna förankra uppfattningen och bemötandet av homosexualitet och manliga sexarbetare genom historien med det samtida tillståndet.

Olga Marques skriver att sexsäljandet associeras med brott, våld och social oordning. Vilket rättfärdigar att sexsäljandet kontrolleras, dessa associationer tjänar ett reglerande syfte (Marques 2011:161). Socialantropologen Petra Östergrens (2006) har blivit uppmärksam på grund av hennes kritiska granskning av porr och prostitutionsmotståndet i Sverige. Östergren granskar den sexualpolitiska feministiska debatten som har format prostitutiondiskursen och påvisar hur man har gjort prostitutionen synonym med ett patriarkalt förtryck.

Eftersom att det inte sker ett könsförtryck inom sexarbete när män säljer sex till män så behandlas fenomenet som en anomali i prostitutionsdiskursen. Marques skriver att män som säljer sex till män associeras till icke-normativt sex, individuell patologi och smittspridning. Detta har lett till ett exkluderande och kontrollerande av homosexualiteten (Marques 2011:161). På samma sätt har de svenska myndigheternas föreställningar om män som säljer sex till män genom historien kretsat kring homosexualitet istället för sexsäljandet.

Östergren skriver om hur det existerar kulturspecifika sexualideologier. Det är ideologin som definierar vad som är "acceptabelt" och normativt sex samt vad som är "oacceptabelt" och normbrytande sex. Sexualideologierna har upprätthållits genom ett system av sanktioner. De anomalier som inte passar in i sexualideologin har därmed bemöts via religiösa, juridiska och psykiatriska sanktioner. Sanktionandet av skuld, stigmatisering via psykiatrisk och medicinsk vård, eller kriminalisering har varit maktinstrument. Ett maktinstrument för att upprätthålla restriktioner och reglera människors sexualdrift efter det normativa sexet inom sexualideologins ramar (Östergren 2006:101). Jag har hämtat inspiration från Östergren, jag har valt att diskutera regleringen av föreställningen om de manliga sexsäljarna via religiösa, medikalisering och ideologiserande värdegrunder. Däremot anser jag att man inte kan diskutera juridiska värdegrunder utifrån samma premisser eftersom att det är ett regleringsredskap för de övriga värdegrunderna.

Sanktioner 1: religion och medikalisering

År 1608 så sanktionerade Karl IX ett tillägg om "högmålsbrott" som grundade sig i ett precist utdrag ur tredje Moseboken. Det innebar att utförandet av homosexuella handlingar innebar dödsstraff. Fram till år 1865 var det svenska kyrkan som ledde bestraffningen av sodomitisk synd. Sodomitisk synd inkluderade all sorts sexuellt umgänge män emellan. Främst bestraffades det med böter fram tills protestantismen blev betecknad som statsreligion. År 1865 införskaffades en ny strafflag i Sverige. Lagen innebar straffarbete upp till två år för de som utförde sodomitiska handlingar som varade till och med år 1933 (Silverstolpe:1999:16).

Söderström skriver att det var i samband med år 1944, då den totala avkriminaliseringen av homosexualitet skedde, som det började ske ett succesivt uppmärksammande av det homosexuella sexsäljandet (Söderström 1999:414). Söderströms tes överensstämmer med den statliga utredningen *Homosexualitetens samhällsfarliga yttringar* från 1941. Där diskuteras

hur man skulle skydda samhället mot den samhällsfara som homosexuella kunde utgöra om det skulle ske en avkriminalisering av homosexuella praktiker (SOU:1941). I utredningen diskuteras hur straff inte är rätt metod då den homosexuella inte kan hjälpa sin sexualdrift. Däremot var det ovisst om homosexualiteten kunde psykiskt smitta och hur man skulle säkerhetsställa den heterosexuella utvecklingen i samhället. Inför avkriminaliseringen började här den dominerande medikaliseringen av homosexuella som dominerades av en smittodiskurs.

Sålunda kan dylik otukt, även om den äger rum mellan vuxna och ansvariga personer, medföra skadliga psykologiska verkningar för båda parterna eller endera av dem, liksom den även kan innebära en fara för psykisk smitta. Det förhållandet att de homosexuella ofta för att tillfredsställa sin drift förmå heterosexuella personer att, mot vederlag i en eller annan form, stå dem till tjänst kan icke heller ur samhällelig synpunkt vara likgiltigt.(SOU:1941:11)

Det framkommer att det finns en fara för psykisk smitta som innebär en samhällsfara för den heteronormativa ordningen. Det framgår att man bör bekämpa det manliga sexsäljandet om det nu finns risk för psykisk smitta och en spridning av homosexualitet.

Utredningen innefattar ett avsnitt om den homosexuella prostitutionen. Kontentan är att bekämpningen av det homosexuella sexsäljandet är svåråtkomligt om det sker en spridning av homosexualitet (SOU:1941:13). Det handlar inte om att man skall bekämpa det manliga sexsäljandet för att sexsäljarna betraktas som offer utan för att det är en social angelägenhet. Det framkommer att de homosexuella snarare faller offer för sin sexuella attraktion till män medan sexsäljandet blir normaliserat i den meningen att ”homosexualiteten ofta bedrives under sådana former” (SOU:1941:13). Myndigheternas beskrivning behandlar det manliga sexsäljandet utifrån homosexuellas annorlundaskap. Den homosexuella medikaliseras och sexsäljandet snarare beskrivs som ett symptom på sjukdomen homosexuell. Detta är dock en typ av symptom som kan skada den moraliska och sociala anständighetskänslan i samhället och behöver därför motarbetas.

Sanktioner 2: jämställdhetsideologi

I och med att medikaliseringsprocessen började avta så började homosexualiteten infinna acceptans i samhället. I relation till att sanktionerna gentemot homosexuella avtar, skriver

Wencke Mühleisen (2006:58) om en maktdiskurs inom den feministiska forskningen som vidareutvecklades under 1960-70 talet. Män började uppfattas som aktiva och kvinnor som passiva i sin sexualitet med moderniteten då föreställningarna kom att uppfatta män och kvinnor som diametralt olika i sin sexualitet (Laqueur 1986:1-41). Herz och Johansson hävdar att föreställningen om den manliga sexualiteten som förtryckande befäste sig på nytt genom upptrappningen av feminismen. Kvinnor och män kom att ses som mer väsensskilda i sin sexualitet. Kvinnor beskrivs som passiva offer gentemot männens patriarkala, förtryckande, aktiva och dominerande sexualitet (Herz & Johansson 2011:29).

Herz och Johansson skriver överensstämmande med Östergren om hur man mot slutet av 1900-talet övergick från att reglera sexuella handlingar via medikaliseringen till en jämställdhetsideologisering (Östergren 2006:102). Även om man här börjar reglera framställningarna via ett ideologiserande så innebär inte det att det inte fortfarande sker en medikaliseringsprocess. Det innebär att ideologiseringen är den mest dominanta maktregleraren men som inkluderar andra reglerande redskap, främst medikalisering redskap för att kunna reglera homosexuella och sexsäljare.

Östergrens analys går i linje med Prostitutionsutredningen 1971 framställning av manliga sexarbetare. Prostitutionsutredningen var gällande för 70, 80-talet som påvisar hur myndigheterna ständigt jämför den manliga med den kvinnliga prostitutionen. Utifrån ståndpunkten att den manliga sexsäljaren inte är utsatt för något könsförtryck.

Det finns emellertid en betydelsefull skillnad om man jämför med heterosexuella män och kvinnor som prostituerar sig och där köparna är män. I den homosexuella prostitutionen kan den prostituerade inte sällan själv uppleva sexuell attraktion gentemot köparen, vilket praktiskt taget aldrig förekommer om säljaren är heterosexuell. För den prostituerade som själv upplever någon form av attraktion blir prostitutionsförbindelsen enklare genom att den får vissa ömsesidiga sexuella inslag. Det könsförakt och förtryck som ofta finns i den heterosexuella prostitutionen med män som köpare och kvinnor som prostituerade saknas nästan helt i den homosexuella prostitutionen när den prostituerade själv är homosexuell (SOU 1981:71:91)

Citatet från prostitutionsutredningen 1971 påvisar först och främst hur man inte anser sexsäljandet som problematiskt om sexsäljaren blir sexuellt tillfredsställd. Det framställs som omöjligt för den kvinnliga sexsäljaren att känna attraktion till en kund. Den manliga sexsäljaren kan däremot ha ömsesidigt sex eftersom att det inte sker ett könsförtryck. Överensstämmande med utredningen 1941 betraktas män inte som offer. Eftersom att det inte sker ett könsförtryck så blir den gällande föreställningen att män inte ens kan vara offer. Östergren skriver att det idag pågår en ideologiseringsprocess av sex som styrs av en feministisk diskurs. Sexsäljandet handlar om strukturella problem gällande

ojämställhetsproblematik av mäns förtryck mot kvinnor (Östergren 2006:101). Östergrens analys överensstämmer även med föreställningen om män som säljer sex till män. Den homosexuella sexualiteten har blivit dominerande styrd av religiösa, medikaliserande och av feministiska värdegrunder som exkluderar männen som säljer sex.

Istället för att enbart tillse kön i maktdynamiken i sexsäljande kunde man problematiserat fenomenet utav manligt sexsäljande utifrån andra maktsymmetrier som exempelvis ålder. Snarare har motsatta skett då man även har normaliserat unga män som säljer sex som påvisas i citatet nedan från prostitutionsutredningen 1971:

Den homosexuella prostitutionen mellan män är betydligt mindre omfattande än den heterosexuella prostitutionen och den kan knappast sägas utgöra något större problem, varken beträffande antalet prostituerade eller de sociala konsekvenserna. I den homosexuella prostitutionen saknas vidare i stort sett det traditionella könsrollspel som präglar den heterosexuella prostitutionen. Parternas "likhet" motverkar inslag av förakt och övergrepp, vilket dock förekommer. Köparna är åldersmässigt spridda, medan de prostituerade vanligen är unga, oftast under 25 år. Koppleri förekommer i ringa omfattning. Typisk hallickverksamhet liksom alkohol- och narkotikamissbruk är sällsynt. Slutligen kan sägas att de uppgifter om ökad homosexuell prostitution och större inslag av unga - ibland mycket unga - pojkar, som då och då förs fram i debatten, vanligen kommer från personer, som inte själva är homosexuella. Dessa vet vanligen inte hur de normala kontakterna mellan homosexuella knyts och det kan därför inte utslutas att kontaktsökandet på de vanliga träffställena som är mycket likt heterosexuell gatuprostitution, felaktigt uppfattas som prostituion(SOU:1981:71:92)

Myndigheterna normaliserar generationsskillnaderna, "erotiska oaser" av tillfälliga kontakter och inte minst självaste sexsäljandet problematiseras utav myndigheterna utan normaliseras genom föreställningen om homosexuella. Citaten från utredningen tydliggör hur det fortfarande sker en medikalisering av homosexuella då utredningens beskrivning av män som säljer sex till män är konstruerad efter homosexualitetens annorlundaskap. Den homosexuella mannen utmålas som promiskuös, därav problematiseras inte den manliga sexsäljaren. Framställningen blir att mannen gör det av fri vilja och finner njutning i motsatt till kvinnan som gör det ofrivilligt och blir utnyttjad.

Johansson och Herz berör detta när de skriver att till skillnad från den kvinnliga sexsäljaren så har den manlige sexsäljaren inte blivit förstådd som ett socialt problem. Därför har den manliga sexsäljaren inte fått utrymme i prostitutionsdebatten. Det härleder till att manliga sexsäljare inte får tillgång till de insatser och stöd som finns för att motverka sexsäljandet och hjälpa den som säljer sex (Johansson & Herz 2011:113). Det väsentliga här är hur det belyser hur sexsäljandet är reglerat efter en syn på förtryck som inte inkluderar män som säljer sex till män.

Offerdiskurs under förhandling

Fram till det här avsnittet har vi berört föreställningar om homosexuella och manliga sexsäljare utifrån ett historiskt perspektiv. Det som går att konstatera är att männen som säljer sex aldrig har betraktats som offer. Hur är då den samtida föreställningen utformad? Jag vill hävda att den framställning är under förhandling. Prostitutionsdiskursen styrs fortfarande utifrån ett jämställdhetsperspektiv då sexsäljandet symboliserar ett patriarkalt förtryck. Föreställningen om homosexualitet styrs däremot främst av en medikalisering. Det som däremot är under förändring och förhandling är en strävan att placera in männen i prostitutionsdiskursen. Att föreställningen om sexsäljande som könsförtryck lever kvar har däremot bidragit till problem i hur man skall möjliggöra ett inkluderande av männen.

Regeringens handlingsplan mot prostitution och människohandel 2007 efterfrågar kunskap och att sociala insatser skall nås till män som säljer sex.

”Det är angeläget att myndigheter och andra berörda får denna kunskap, för att tydligare kunna identifiera vilka särskilda behov dessa grupper kan ha och för att kunna rikta insatser så att även dessa utsatta får det skydd och stöd de behöver” (Handlingsplan mot prostitution och människohandel 2007/08:167,:31)

Här går det att urskilja hur det efterfrågas att de manliga sexsäljarna ska inkluderas och behandlas av myndigheterna. Det framgår implicit att man skall börja betrakta män som säljer sex som ett socialt problem. År 2009 utfärdar regeringen uppdraget till RFSL att utifrån *Handlingsplanen mot prostitution och människohandel* undersöka situationen för hbt-personer som befinner sig i sexindustrin vars resultat presenteras i utredningen *Osynliga synliga aktörer* (Larsdotter, Johnsson & Gäredal 2011:9).

Den statliga utredningen *Förbud mot köp av sexuell tjänst – En utvärdering 1999-2008*, (SOU 2010:49) blir hårt kritiserad av RFSLs rapport (Larsdotter, Johnsson & Gäredal 2011:30).

”Även kunskap om män som säljer sex återkommer i ringa omfattning, trots befintlig kunskap. Utvärderingen bidrar återigen till att reproducera fenomenet ”prostitution” som en heterosexuell yttring och riskerar att fortsatt bidra till en heteronormativ förståelse inför de personer som faktiskt säljer och köper sex.” (Larsdotter, Johnsson & Gäredal 2011:209)

Att det saknas kunskap och att de manliga sexsäljarna framställs av myndigheterna som osynliga tycks majoriteten av de svenska rapporterna och forskning som är gjord under 2000-talet vara överens om. Anneli Siring skriver 2010 att den gällande föreställningen om män

som säljer sex utifrån myndigheterna är att det handlar om osynliga aktörer, annorlunda forum och kontaktsätt än vid den kvinnliga prostitutionen. Män som säljer sex söker inte upp hjälpenheter för sexarbetare och polisen blir heller inte informerade (Siring 2010:20).

Suzanne Larsdotter framhäver i sin undersökning om manliga sexsäljare att det inte är mer komplicerat att finna sexsäljarannonser från män än kvinnor (Larsdotter 2010:70). Eriksson och Knutagård skriver om bristerna i kunskapen och föreställningen om manlig prostitution. Eriksson och Knutagård belyser hur forskningen i Sverige kring det manliga sexsäljandet nästan är obefintlig. Forskning om manliga sexsäljare är sällan en separat studie utan är integrerade av studier om kvinnlig prostitution. Det finns en del internationell forskning om manligt sexsäljaren men i Sverige är det fortfarande osynligt (Eriksson & Knutagård 2005:9).

Siring hävdar, efter att ha intervjuat myndighetsanställda om deras kunskap om män som säljer sex, att de tenderar att enbart beskriva deras uppfattning om män som är homosexuella. Den diskursiva beskrivningen av homosexuella män är promiskuösa (Siring 2010:21).

Forskare hävdar att det är samhällets antaganden om den normativt maskulina sexualiteten som har lett till att sexsäljandet män emellan blir synonymt med problematiken kring homosexualiteten (Marques 2011:161). Här framgår hur det börjar ske ett motstånd gentemot influenserna av medikaliseringen och jämställdhetsideologiseringens förståelse av män som säljer sex till män.

Myndigheternas framställningar av män som säljer sex till män har enbart reproducerats i historien och sanktionerats på olika sätt, då föreställningarna handlar om homosexualitetens annorlundaskap. Myndighetsbeskrivningen idag behandlar de manliga sexsäljarna som osynliga vilket indikerar på att de särskiljer sig från kvinnliga sexsäljare. Eller som Siring skriver gällande hur myndigheter anser att de homosexuella manliga sexarbetarna existerar på grund utav att de är just homosexuella (Siring 2010:21).

Exkluderingen av männen i myndigheternas utredning tycks de flesta vara överens om. Hur föreslår övriga rapporter och forskare att männen skall inkluderas och deras sexsäljande problematiseras?

Svenska undersökningar ger en generaliserad bild av att män som säljer sex då deras resultat påvisar att de har en missbrukarproblematik, hög alkoholkonsumtion, blivit utsatta för sexuella övergrepp innan, har en otrygg familjebakgrund, utsatt livssituation, tidig sexualdebut och hög porrkonsumtion (Abelsson & Hulusjö 2008:19-23, Carlsson & Salihu 2009:11-12, Svedin, Priebe 2004:58). Jag påstår inte att det inte finns substans i deras resultat

men det överensstämmer långt ifrån med alla manliga sexsäljare, exempelvis så identifierar sig inte någon av mina respondenter med dessa punkter.

Några av ovanstående studier och flera andra tillskriver männen samma skyddandestrategier som de kvinnliga sexsäljarna anses använda. Vilket kan vara problematiskt eftersom att det inte sker något könsförtryck. Det finns ett fokus på låg självkänsla, emotionellt sökande och en destruktivitet (Abelsson & Hulusjö 2008:22, Larsdotter, Johnsson & Gäredal 2011:211, Svedin & Priebe 2004:58, Browne & Minichiello 1995:598, Joffe & Dockrell 1995:341). På grund av avsaknaden av andra maktsymmetrier än könsförtryck i synen på sexsäljandet så problematiseras de manliga sexsäljarna utifrån samma premisser som de kvinnliga.

3. Män som säljer sex till män

Precis som att individer kan älska, ställa sig likgiltiga eller avsky smaken av fiskbullar så skiljer sig sexarbetares tycke och upplevelser åt när det gäller att sälja sex. Utifrån mina intervjuer var det möjligt att urskilja fyra gemensamma mönster för mina respondenter. I avsnittet ”Sex, arbete och motiv” kommer jag beröra två. Det första är att de tyckte om sex och att sex alltid varit en stor del av deras liv. Redan innan de sålde sex hade de haft mycket sex med många partners. Det andra är att främsta motivet för att sälja sex från början har varit pengar, materiella ting eller tillgången till gentjänster. Senare har motiven skiftat. En respondent fortsätter att sälja sex i ekonomiskt syfte. En annan har fortsatt att sälja sex för spänningen och tillfredsställa egna sexuella behov genom att känna sig åtråvärd. En tredje har slutat sälja sex. Utifrån detta kommer jag att visa hur mina informanter upplever sexsäljandet och diskutera varför de inte upplever det som problematiskt samt diskutera utifrån tidigare forskning hur självskyddande strategier används. I avsnittet ”Tala aldrig öppet – Horstigma, bögstigma eller attention-whorestigma?” kommer jag att beröra den tredje likheten. Det handlar om att ingen talar öppet om sitt sexsäljande. Anledningen är rädslan för att bli fördömd och stigmatiserad av samhället. Avsnittet innefattar en analys av hur det manliga sexsäljandet till män kan vara normaliserat men samtidigt innebära att dess aktörer blir stigmatiserade. Den fjärde gemensamma nämnaren är ålderskillnaden mellan mina respondenter och deras kunder. Vilket jag använder som grund i avsnittet ”Manligt sexsäljande utifrån andra sociala asymmetrier” för att diskutera och analysera maktdynamiken i manligt sexsäljande.

Motiv, sex och arbete

När jag ber mina respondenter förklara varför de började sälja sex säger de att sexsäljandet är en genväg till ett mer välbärgat liv.

”Jag har alltid älskat sex och haft mycket sex. Jag har också alltid älskat pengar och alltid haft en känsla för affärer så jag såg möjligheten och tog tillfället i akt för att skapa en affärsverksamhet som blandar nytta med nöje.”

(Victor)

Victor började sälja sex för åtta år sedan för att kunna leva ett mer exklusivt liv under studietiden. Idag är han 28 år och har ett välbetalt arbete som ekonom. Victor har aldrig upplevt sexsäljandet som negativt utan snarare tvärtom. Idag säljer han fortfarande sex, vid sidan av sitt arbete, som en hobby för att tillfredsställa sina egna sexuella behov.

”Det är en väldigt mäktig och häftig känsla att känna sig så pass åtråvärd att människor är villiga att betala stora summor för att hamna i säng med en.”
(Victor)

Anledningen till att Victor väljer att fortsätta sälja sex trots att han lever i, som han uttrycker sig ”ekonomiskt överflöd” skulle utifrån svenska rapporter om manliga sexsäljare förklaras av ett bekräftelsebehov. Med en negativ ton så hävdar rapporterna att männen som säljer sex har stort bekräftelsebehov, låg självkänsla, och att sälja sex är ett sätt att stärka självkänslan eller ett redskap för självdestruktivitet (Abelsson & Hulusjö 2008:22, Larsdotter, Johnsson & Gäredal 2011:211, Svedin, Priebe 2004:58). Med Don Kulicks bok *Travesti* skall jag elaborera på hur sexsäljandet kan uppfylla en positiv funktion av att stärka självförtroendet. Boken handlar om travestis i Brasilien och deras förhållande till sexualitet och kön genom prostitution. Kulick skriver att för travestis så möjliggör prostitutionen upplevelsen av att känna sig sexig och attraktiv. Detta är ett av ytterst få tillvägagångssätt för en travesti att känna sig åtråvärd. Därmed blir det även ett sätt för travestis att utveckla känslor av personlig betydelse, självkänsla och självförtroende (Kulick 1998:136). Utifrån Kulick så kan Victors känsla av åtråvärdhet vid sexsäljande grunda sig i ett tillvägagångssätt för att må bra och stärka sitt självförtroende, utan destruktivbetoning.

”Hellre ha sex med en gubbe och få bra betalt än att arbeta som telefonförsäljare och ha att göra med ännu fler idioter under dagen och varken få respekt eller ha råd med sitt levebröd” (Robin)

Robin är idag 22 år och har sålt sex regelbundet via internet sedan han var 16 år, sedan dess har det uteslutet varit hans inkomstkälla. Han började sälja sex när han hoppade av gymnasiet eftersom han anser att sex ger större utdelning i proportion till vad man behöver göra. Robin har alltid haft mycket sex och haft flera relationer vid sidan av sitt arbete som sexsäljare. Han anser dock att de sexuella tjänster han säljer inte tillbringar honom någon sexuell njutning utan är bara ett jobb.

May-Len Skilbrei menar att arbetarklassen fokuserar mer på den finansiella inkomsten än karriär till skillnad från medelklassen. Vilket innebär att arbetarklassen skiljer sin identitet från sitt arbete. Robin har själv arbetarklassbakgrund och anser att andra serviceyrken är betydligt sämre yrkesval än att sälja sex då det ger mer kapital (Skilbrei 1998:150). Frågan är

om Robins instrumentella förhållande till sexsäljandet bygger på en klasstillhörighet då Love och Victor med en medelklassbakgrund förhåller sig på liknande sätt till sexsäljandet? Jag hävdar att det finns ett behov av mer forskning för att kunna införliva förståelse över varför vissa har ett mer instrumentellt förhållande till sex än andra, speciellt när det handlar om män.

”Varför leva på ett minimum när man kunde utbyta en tjänst mot en annan och du får tillgång till varenda VIP lista i Stockholm och dessutom har femtusen extra att spendera i månaden?”

(Love)

Love är idag 23 år och slutade ”utbyta tjänster”, som han föredrar att kalla det, för tre år sedan. Han flyttade upp från södra Sverige till Stockholm som 16-åring för att börja gymnasiet. När han bosatte sig i Stockholm började han beblanda sig med ett nytt umgänge bestående av ”Stureplansbögar” och ”bloggbögar”. Det var yngre homosexuella män från 16- till 20-årsåldern. Love beskriver umgänget som att det var dem som bar de mest exklusiva märkesvarorna, gick på hippaste klubbarna, drack bara den mest påkostade champagnen, var en del av bloggeliten, hade tillgång till de mest eftertraktade eventen etc. Det var ett eftertraktat liv att leva men väldigt påkostat och dessutom krävdes inte bara pengar utan även ett kontaktnät. Han understryker att de sexuella praktiker han har sysselsatt sig med inte kan klassificeras som ”riktig” prostitution. Love menar att kalla det för ”utbyte av tjänster” är mer verklighetsförankrat. ”Utbytet av tjänster” befinner sig i en grå zon. Tjänstutbytet är sällan direkt uttalat och ibland inte medvetet av den part som utbyter den sexuella tjänsten. Dessutom sysselsatte han sig bara med det som han benämner som ”hobbyutbyte” då han inte försörjde sig på att sälja sex. Jag frågar Love vad som menas med ”hobbyutbyte”.

”Det är skillnad på att ha sex och sex. Om du har det som enda försörjningsmedel då är man en hora. Om du har sex för att beblanda nytta med nöje då och då för att kunna spendera en vecka på en lyxbåt så är det ”hobbyutbyte” och inte prostitution.”

(Love)

Gayle S. Rubins sexhierarki påvisar genom en inre och yttre cirkel vad som betraktas som ”bra, normalt, naturligt och accepterat” och det som är ”dåligt, onormalt och förkastligt” sex i en kontext (Rubin 1984:151).

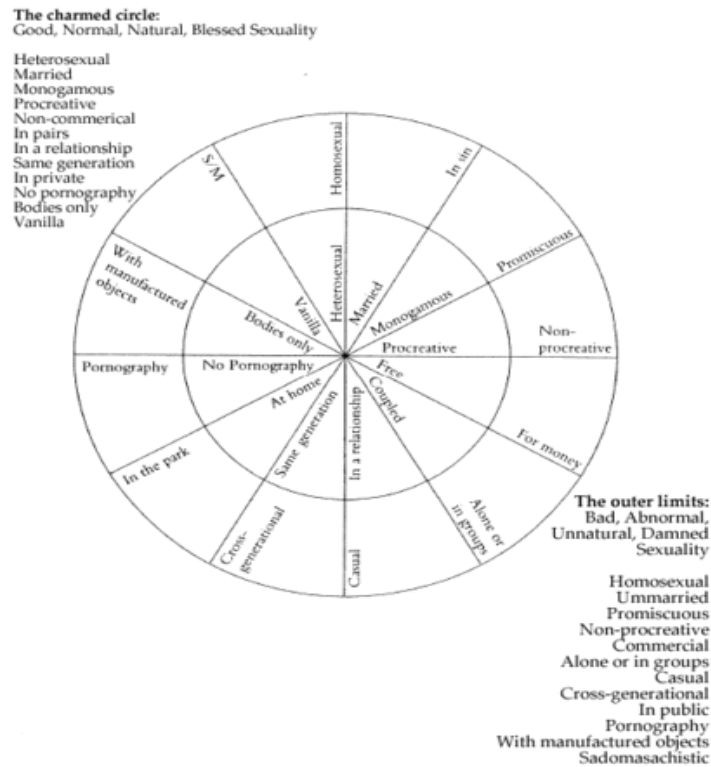


Figure 1. The sex hierarchy: the charmed circle vs. the outer limits

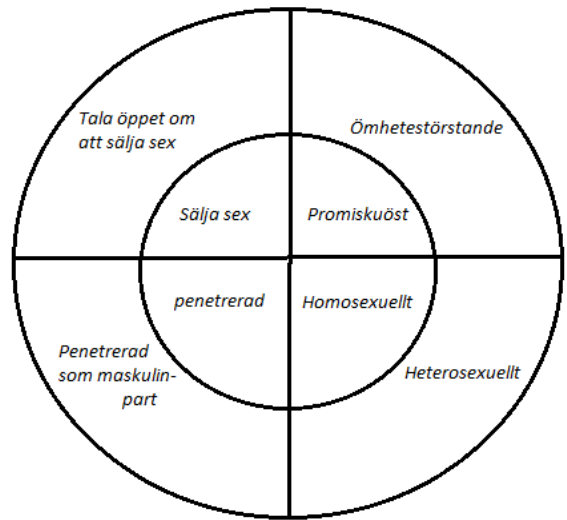
Enligt cirkeln, placeras homosexuella och sex mot betalning i den yttre cirkeln och betraktas som dåligt och förkastligt sex. Det här är en illustration över hur sexhierarkin var utformad under årsskiftet mellan 1970- och 1980-talet i USA (Rubin 1984:151). Homosexuella i Sverige har en växande acceptans i det samtida samhället då de befinner sig i en gråzon, som ett flytande segment mellan att betraktas som ”välsignad” eller ”förkastlig” sexualitet.

Promiskuöst sex, icke reproduktivt, gruppsex, generationsskillnader, sex mot betalning och homosexuellt sex är några av de sexuella praktiker som Rubin betecknar som normbrytande och därför anses vara dåligt och förkastligt (Rubin 1984:153). Dessa praktiker är däremot delvis normaliserat i den homosexuella delkulturen som mina respondenter befinner sig i.

Tidigare forskning om män som säljer sex till män har integrerat Rubins sexhierarki i sina arbeten men då bara konstaterat att homosexuella styrs utav andra sexualnormer än heterosexuella (Eriksson & Knutagård 2005).

Min utgångspunkt är att det finns en sexhierarki för den heteronormativa omvärlden som är den cirkeln ovan som Rubin har bearbetat fram men också en annan hierarki utifrån andra premisser i den homosexuella delkulturen som mina respondenter lever i.

Därför har jag bearbetat fram en reviderad intern sexhierarki utav vad som kategoriseras som "välsignade" och "förkastliga" sexuella praktiker.



Jag har utifrån mina intervjuer med respondenterna utformat sexhierarkin som är anpassad för sexualnormerna i den homosexuella delkulturens kontext. Som jag kommer påvisa så styrs mina respondenter om stereotypiska föreställningar om homosexuella såsom att det innebär att man är promiskuös. Det ömhetstörstande sexet som gör att man får emotionell bekräftelse är därmed det motsatta till det promiskuösa och betraktas som "förkastligt" sex. Det ömhetstörstande sexet karaktäriseras som svagt och feminint och strider mot föreställningen om den maskulina och homosexuella sexualiteten. Rubins sexhierarki påvisar att den heterosexuella har flera regleringar och klassifikationer av "förkastliga" sexuella praktiker än den homosexuella delkulturen. Mina respondenter identifierar sig dock med både den heteronormativa och den homosexuella delkulturens sexhierarki. De homosexuella regleras därför av både den heteronormativa och den homosexuella delkulturens sexhierarki beroende på kontext.

För Love var det av vikt att markera att det finns olika typer av sexsäljande. Han benämner sitt egna sexsäljande som "utbyte av tjänster" eller "hobbyutbyte" som han menar skiljer sig från "riktig prostitution". Loves distanstagande påvisar hur det finns något förkastligt med att sälja sex på heltid eller att vara en "gatuhora" som han uttrycker sig. Det är acceptabelt att sälja sex i form av att beblanda nytta med nöje men något förkastligt i att göra det i för storuträkning.

Ett distanstagande framträder även i mitt och Robins samtal fast då i förhållande till att sälja sex och sex i den privata sfären. När jag frågar Robin hur hans nuvarande partner förhåller sig till hans arbete så framgår det att partnern är ovetandes om Robins försörjningssätt. Robin

förklarar att han inte är otrogen mot sin partner utan att de sexuella handlingar han utför utanför deras förhållande är strikt yrkesmässigt.

”Skulle aldrig drömma om att bli påsatt eller sätta på någon av de där gubbarna om jag inte skulle få pengar för det. Jag skulle aldrig ha sex utan kondom medan jag jobbade.” (Robin)

Jag frågar vad kondomen har för betydelse och får det korta svaret ”Allt!”. När jag ber Robin att utveckla har jag väckt en irritation.

”Alltså det är ju så här att jag inte är något gatufnask. Bögar har länge varit synonymt med Aids vilket är någonting många, inklusive jag själv motverkar genom att ha skyddat sex när jag jobbar. Det är många som fortfarande arbetar utan skydd vilket i slutändan kommer bli deras egen förlust. Jag knullar utan kondom privat och med min partner men inte när jag jobbar, då är kådisen som min arbetsuniform.”(Robin)

För Robin finns det två typer av sex, det ena är det yrkesmässiga sexet som inte är ”riktigt sex” eftersom det inte integrerar några känslor. Sedan finns det privata sexet vars beståndsdelar är attraktion, känslor, ömhet och kärlek. Robins särskiljning på ”riktigt sex” och det kommersiella sexet skulle vissa forskare förklara som en självskyddande strategi. Denna forskning hävdar att manliga sexarbetarna använder sig av självskyddande strategier för att särskilja det kommersiella sexet och det privata sexet, som gör att de kan förhålla sig oproblematiskt till sexsäljandet som arbete (Browne & Minichiello 1995:603, Joffe & Dockrell 1995:341). Joffe och Dockrell hävdar att kondomen används som ett redskap för att vara en skyddande psykisk och fysisk barriär vid det kommersiella sexet (Joffe & Dockrell 1995:344). Browne och Minichiellos studie påvisar att sexarbetare inte definierar det kommersiella sexet som ”riktigt sex” eftersom syftet är att tjäna pengar och inga känslor integreras vilket går i linje med det Robin uttrycker (Browne & Minichiello 1995:605). Den sociala meningen av sex blir fler dimensionell för Robin. För Robin så är säljandet av sexuella tjänster och sexuella praktiker i den privata sfären totalt skilda. Även utifrån Browne och Minichiello så uppfyller kondomen funktion av att särskilja sex i arbete och sex i det privata. Kondomen skulle därför i förhållande till Robin ha en symbolisk betydelse. Robins liknelse av kondomen som en arbetsuniform skulle kunna bekräfta att kondomen är en psykisk barriär i sexsäljandet (Browne & Minichiello 1995:598). Kondomen får här samma sociala mening som att avstå från kyssar vid sexsäljande har för den kvinnliga sexsäljaren. Då kyssen är en symbol för det intima. Här påvisas hur man försöker behandla de manliga sexsäljarna utifrån samma premisser som man behandlar de kvinnliga. När Robin säger att han är likgiltig till att sälja sex så känner jag mig inte berättigad den auktoritet att inta ett tolkningsföreträde som

hävdar att Robin egentligen känner något annat. Robins liknelse med kondomen som en arbetsuniform påvisar hur Robin inte identifierar sig med sitt arbete i alla rum. Robin är bara en sexsäljare när han säljer sex och inte i det privata. Utifrån Browne och Minichiello skulle detta innebära att kondomen utgör ett psykiskt skydd. Min fråga är om Robin inte kan ha kondomen som arbetsuniform på samma premisser som en busschaufför har en arbetsuniform när han arbetar?

Joffe och Dockrell fortgår med att skriva att kondomen också fyller funktionen av att vara den fysiska barriären i förhållandet till sjukdomar (Joffe & Dockrell 1995:342). Vilket går i linje med Robins uttalande om föreställningen om homosexuella och Aids. Fast här kan vi ha i åtanke att huvudfunktionen kondomen uppfyller vid homosexuellt samlag är skydd gentemot sjukdomar.

Ingen av mina respondenter betraktar sexsäljandet som ett individuellt eller socialt problem. Loves förklaring till varför sexsäljandet inte är problematiskt är för att homosexuella män har ett annat förhållande till sex än heterosexuella. Sex ligger i homosexuellas natur och kultur och därför behövs inte heller massa onödiga känslor blandas in och det är när dessa känslor blandas in som det blir problematiskt.

”Jag känner ingen som någonsin har råkat ut för någon typ av fysisk skada och kan inte yttra mig om någon annans psykiska mående. Jag själv mådde inte dåligt då och mår inte dåligt idag över att jag har haft sex i utbyte av tjänster. De som jag tror mår dåligt av att sälja sex är de som gör det för emotionella behov. Det finns hundratals forum för att sälja sex men egentligen bara två typer av sexsäljare. Den vanligaste typen är sådana som jag som gör det för att få något i gentjänst och den andra typen är de som gör det för att få bekräftelse.” (Love)

Loves argument ger oss möjlighet att urskilja segmentet av förkastligt sex i den homosexuella delkulturens sexhierarki. Det ömhetstörstande och bekräftelsesökande sexet är här det förkastade. Det framgår här hur det som anses vara kvinnliga attribut blir stigmatiserat. Detta kan finna sin förklaring i föreställningen om både den maskulina och homosexuella sexualiteten som promiskuös och emotionellt åtråhållsam. Dess motsats blir då det ömhetstörstande sexet som betraktas som en svaghet.

Tala aldrig öppet – Horstigma, bögstigma eller attention-whorestigma?

Trots att mina informanter inte upplever sexsäljandet som ett individuellt eller socialt problem talar ingen av mina informanter öppet om att dem säljer sex.

Jag frågar Love hur man talade om att sälja sex inom hans kontaktnät.

”Det var så pass normaliserat att ”utbyta tjänster” i min umgängeskrets så alla visste om att alla gjorde det. Alla mina vänner som var slanka och såg någorlunda snygga ut har vid något tillfälle sålt eller utbyt sexuella tjänster. Att däremot tala om det öppet som att man faktiskt prostituerade sig, hände nästan aldrig. Om det skulle hända att någon skulle yttra sig om att den sålt sex skulle det innebära en total utfrysning ur umgängeskretsen.”

(Love)

Love menar att de som talar öppet om att sälja sex är sådana som inte har kommit dit de har velat i livet och gör sig därför till martyrer. Dessa människor är i regel misslyckade och genom att måla ut sig som sexsäljare så positionerar dem sig i en offerposition för att vinna sympatier från allmänheten. Love menar att det finns de som har sålt sex för bekräftelse som faktiskt kan ha tagit psykisk skada men inte ens de springer runt och skriker om det så länge man inte är en ”attention-whore” som Love uttrycker sig. Här påvisas en inre stigmatisering i den homosexuellas interna sexhierarki. Tala öppet om sexsäljandet innebär en stigmatisering inom den interna sexhierarkin då en regleringsmekanism är ”attention-whore”.

Ett sätt som sexhierarkin kan upprätthållas vid är via stigmatisering. De som tillhör de lägre sexuella kasterna bestraffas med stigmatisering och får inte ta del av de juridiska och sociala privilegierna som andra har. Östergren skriver att detta är gällande för de kvinnliga sexsäljarna då dem blir definierade av horstigmat (Östergren 2006:204). Gail Pheterson skriver om begreppet horstigma som är en social kontroll mekanism som handlar om att reglera kvinnans beteende och sexuella handling efter normativt önskvärt beteende (Östergren 2006:203). Jag har skapat ett motsvarande begrepp till Gail Phetersons (1993:39) begrepp horstigma som är Attention-whorestigmat vars funktion är att reglera homosexuella mäns sexualitet och beteende så att de följer det normativa sexet i den homosexuella delkulturens sexhierarki så de inte talar öppet om att sälja sex. Genom att tala öppet om sex så betraktas man med stöd av Loves resonemang som en misslyckad uppmärksamhetssökande Attention-whore.

Abelsson och Hulussjö skriver att kvinnor som säljer sex är mer utsatta för stigmatiseringen än män. Kvinnan som inte upplever samhällets förväntningar på att uppföra sig som en

anständiga kvinna, är den som blir hårdast straffad med stigmatisering (Abelsson & Hulusjö 2008:33).

Jag vill hålla med om Abelsson och Hudesson att stigmatiseringen ser annorlunda ut för kvinnliga respektive manliga sexsäljare. Jag hävdar att horstigmat inte går att applicera på män som säljer sex eftersom just det stigmat utgår från en politisk struktur då män överordnar sig kvinnor. Jag anser däremot att det finns en snarlik regleringsmekanism som verkar för stigmatisering som är det jag benämner som attention-whorestigmat. För att män inte ska tala öppet om att de säljer sex regleras de genom att stämplas som attention-whore som innebär att de är egocentriska uppmärksamhetsökare.

Jag och Victor har en likartad diskussion. För Victor är det inte skamfullt att sälja sex då han menar att det är samma princip som i den homosexuella världen då det är normaliserat att ha flera sexpartners. Victor menar däremot att det finns en oskriven regel om att inte tala öppet om att sälja sex. Victor tror att de flesta homosexuella männen har erfarenhet från att ha sålt eller köpt sex. Anledningen till varför man inte talar öppet om det, handlar inte om att de är homosexuella män som dömer utan att det kan lätt spridas utanför den homosexuella världen. Det är de heterosexuella som dömer. Enligt Victor handlar det om att heterosexuella inte har ett lika naturligt förhållande till sex och därför ser de röda flaggor så fort det handlar om sexsäljandet. ”Heterosexuella kan knappt tala om sex överhuvudtaget och tänker bara på avföring och Aids om dem får höra ordet bögsex.” (Victor)

Till skillnad från mitt och Loves samtal då Love talar om en stigmatisering utifrån den interna sexhierarkin talar Victor om en stigmatiserings utifrån den heteronormativa sexhierarkin. Homosexuella befinner sig i en gråzon i den heterosexuella sexhierarkin då det homosexuella sexet håller på att övergå till att bli acceptabelt (Rubin 1984:151). Utifrån Victors resonemang om att inte tala öppet om sexsäljandet tycks det mer handla om att skydda föreställningen om homosexuella än rädsla för stigmatiseringen som sexsäljare. Utifrån Victors reflektioner verkar sexsäljandet män emellan handla mer om homosexualitetens annorlundaskap än själva sexsäljandet.

Erving Goffman skriver att per definition anses människorna med stigma inte helt mänskliga. Utifrån den utgångspunkten använder allmänheten diskriminerande redskap men med varierande metoder. Härigenom framställs avvikarens underlägsenhet och den fara hon utgör (Goffman 1963:13). Den homosexuella mannen har alltid blivit framställd som promiskuös.

Utifrån det så har sexsäljandet normaliserats men emellan men att sälja sex strider fortfarande gentemot den svenska sexualmoralen.

Utifrån Goffman så har varje samhälle metoder för att kunna positionera människor i kategorier. I kategorierna så tillskrivs människorna karaktäristiska egenskaper som anses vara naturliga för människorna i varje kategori. Goffman menar att stigmatisering kan ske genom bland annat tillskrivning av negativa egenskaper. I denna stigmatiserade grupp innefattas bland annat homosexuella. Utifrån enbart mina respondenters sexuella attraktion blir de därför stigmatiserade (Goffman 1963:9-12). Med utgångspunkt att Goffmans positionering av homosexuella i stigmat inte är helt överstämmande med det svenska samhället idag. Så kan man trots det förklara stigmatiseringen som sker av homosexuella män som talar öppet om sex. Victors syn på den homosexuella och heterosexuella sfärerna ger sken av att i den homosexuella sfären så existerar knappt "förkastligt" sex. Det handlar snarare om att gentemot allmänheten upprätthålla en charad av att man inte bryter mot heteronormativa sexualnormer för att det homosexuella sexet inte skall betraktas som "förkastligt".

Det promiskuösa är den egenhet som främst kännetecknar homosexuella (Siring 2010:21). Därmed är säljandet av sex något som allmänheten förväntar sig av de homosexuella. Trots detta så innebär det att de kan ske en stigmatisering utifrån Goffman, gällande att tala öppet om sex. Goffman skriver att de som uppträder politiskt radikalt drabbas av samma sorts stigma som homosexuella (Goffman 1963:9-12). Här kan vi då kunna positionera de som skulle tala öppet om att de säljer sex. Eftersom att säljandet av sexuella tjänster strider gentemot den svenska sexualmoralen blir det därför per definition en form av politiskt agerande att sälja sex.

Överstämmande med mina respondenter så skriver Eriksson och Knutagårds i deras rapport om hur deras informanter anser att de största problemen i att sälja sex grundar sig i stigmatiseringen. Den införlivade uppfattningen om att sexsäljandet är något moraliskt fördömande medger att deras informanter håller det hemligt (Eriksson & Knutagård 2005:69).

Den stigmatiseringen och utfrysningen som kommer utifrån den heteronormativa sexhierarkin som Victor beskriver utgår inte från att bli stigmatiserad som sexsäljare utan att som homosexuell, vilket berörs i RFSLs rapport Osynliga Synliga Aktörer 2011. I rapporten skrivs att eftersom män förstås efter att tillhöra ett maskulint genus så tolkas dem som promiskuösa. Med andra ord menar man de att man ska förstå mäns beteende utifrån deras genus och sexualitet och därigenom görs sexsäljandet normaliserat. Sexsäljandet mellan män blir således

ytterligare normaliserat då man anses vara desto mer promiskuös som manlig homosexuell (Larsdotter, Johnsson & Gäredal 2011:69-70). Samtidigt som rapporten antyder att sexsäljandet mellan män blir normaliserat skriver de rapporten i syfte av att HBT-personer måste synliggöras inom prostitutionsdiskursen. Rapporten innefattar exempelvis ett kapitel om myndighetspersonals föreställningar om HBT-personer. Då avsnittet påvisar hur HBT-personer drar sig för att gå till myndigheter och professionella eftersom att det förekommer ett tvivelaktigt bemötande. Professionella yrkespersoner kan tycka det är problematiskt att tala om sexsäljande och särskilt när det berör homosexuellt sexsäljande (Larsdotter, Johnsson & Gäredal 2011:165). Detta påvisar komplexiteten i det manliga sexsäljandet då fenomenet på samma gång är normaliserat och stigmatiserat.

Svaret på hur män som säljer sex till män kan vara en normaliserad praktik men fortfarande betraktas som problematiskt kan möjligen återfinnas i David Valentines resonemang. Valentine skriver om hur det uppstod två åtskilda ”gay-kategorier” i New York under den politiska rättighetskampen för homosexuella. Först så innefattade benämningen ”gay” alla som avvek från heteronormen. Det skedde en splittring av gay när den vita homosexuella medelklassen började eftersträva politiska rättigheter. Medelklassen eftersträvade därför en konformitet med hetero genus, så att de är heteronormativa utöver sexet (Valentine 2002:240). Medan medelklassen fortsatte betraktas som ”gay” blev de övriga som avvek gentemot heteronormen på flera aspekter än det sexuella, kategoriserade efter en transetikett och blev utan rättigheter (Valentine 2002:229). Genom att omformulera Valentines resonemang tror jag att vi kan utvinna en förklaring till komplexiteten i män som säljer sex till män.

Medelklassens homosexuella som Valentine beskriver handlar om strävan att passa in i det heteronormativa. Gällande homosexuella män som säljer sex blir det därför problematiskt eftersom att de eftersträvar att inte vara avvikande på andra aspekter än det sexuella. Själva sexet som handling i säljandets är därför inte problematiskt utan normaliserat. Men med utgångspunkt från att sexsäljandet är en symbol för någonting mer så betraktas det dock som ett problem, exempelvis som ett politiskt och moraliskt agerande.

Valentine skriver hur den andra kategorin av homosexuella som avvek från heteronormen blev stigmatiserade och exkluderade inom gayrörelsens rättighetskamp, vilket medgav att dem inte fick ta del av senare givna rättigheter (Valentine 2002:229). Applicera detta på det manliga sexsäljandet så kan det liknas med Loves förklaring om hur ”tala öppet” leder till en utfrysning inom gruppen. Genom att tala öppet om att sälja sex så återspeglar man inte den

heteronormativa ordningen och blir därför diskriminerad i likhet med hur Valentines andra kategori blev diskriminerade. Genom att inte tala öppet så underställer man sig den heteronormativa ordningen och sexsäljandet övergår till att bara vara avvikande sexuella praktiker. Om man däremot talar öppet om sexsäljandet över går de homosexuella från att befinna sig i Rubin sexhierarkis gråzon till fördömande sex.

Sexarbete utifrån andra sociala asymmetrier

Detta avsnitt hette ursprungligen ”Sexarbete utifrån andra maktsymmetrier” då mitt syfte var att diskutera maktsymmetrier utifrån det manliga sexsäljandet med ålder som utgångspunkt. Jag valde att döpa om avsnittet till sitt nuvarande namn eftersom att mina respondenter inte betraktar ålderskillnad som en maktaspekt. Jag ursäktar för en del spekulativa resonemang då avsnittet berör befintliga forskningsluckor. Jag kommer förövrigt diskutera sociala asymmetrier utifrån klasskillnader och penetrationen samt respondenternas allmänna syn på maktdynamiken i sexsäljandet.

Den mest påtagliga likheten för mina respondenter är ålderskillnaden mellan de och deras kunder. Då ingen har sålt sex till en jämnårig eller yngre utan uteslutet till äldre kunder. Detta grundar sig i att efterfrågan av sexuella tjänster kommer främst från äldre.

De Love har ”bytt tjänster” med har varit mellan 25 och 45 år äldre än honom. För Love betyder inte det sexuella umgänget med de äldre kunderna att han skulle vara ett offer. Love menar att maktdynamiken i relationen mellan kunderna är komplexare än så. Love menar dessutom att det är relativt förekommande med ålderskillnader i homosexuella parrelationer.

Robin och Victor har sålt sex till fler män jämförelsevis med Love som har gjort det inom ett specifikt kontaktnät. Robin och Victor har inte haft en lika radikal ålderskillnad med deras kunder då de har återkommande kunder i äldre tjuugoårsåldern och yngre trettioårsåldern. Majoriteten av Robin och Victors kunder är dock mellan 40-50 år.

Antropologen Gilbert Herdt skriver att förstå meningen av ålderskillnader i homosexuella sexuella praktiker har stor betydelse för att införliva förståelse i komparativa studier av homosexualitet genom tiderna (Herdt 1997:64). Samkönade sexuella praktiker som är generationsöverskridande är bland det mest genomgripande ur ett historiskt perspektiv, av alla homosexuella sexuella relationer i världen (Herdt 1997:65).

Enligt Robin är det självklart att det är främst äldre som efterfrågar sexuella tjänster. Robin menar att unga människor får sex utan att behöva betala så dem har inget vidare behov av att köpa sex. Det är därför sexet blir en värdefull handelsvara för Robin. För Robin är dock inte åldern eller utseendet på kunderna ett vidare problem. Robin berättar att han var kräsnare för några år sedan då han sorterade bort kunderna efter ålder och utseende men att det numera känns poänglöst och tidskrävande. Han menar att det inte har någon större betydelse eftersom att han är den som blir påsatt och det sker i regel bakifrån.

Jag frågar Victor om han anser att det är problematiskt med ålderskillnaderna

”Det är så det är, yngre säljer och äldre köper. Själv så börjar mitt bäst före datum gå ut då det är störst efterfrågan på yngre killar. Jag är fortfarande i form och ser bra ut men jag är ingen liten kille längre. Det är det de flesta vill ha. Inom en snar framtid kommer det vara ombytta roller, då jag är den som köper.” (Victor)

Victor menar att det är de som är yngre som utnyttjar de äldre genom att ta betalt så att dessa män kan få utlopp för deras sexuella frustrationer. För att återknyta till de statliga utredningarna som berördes i avsnittet ”Bakgrund – homosexualitet och sexsäljande utifrån en kulturhistoriskkontext” så framgår det att mina respondenters föreställning tycks främst överensstämma med prostitutionsutredningen från 1971. I utredningen skrivs det att de flesta sexsäljarna är av yngre ålder och ibland väldigt unga. Istället för att problematisera detta normaliserar utredningen ålderskillnaden genom att de yngre inte är införstådda med hur man knyter homosexuella kontakter (SOU:1971:92). I likhet med utredningens stadga tycker inte mina respondenter att åldern skulle kunna betraktas som en maktsymmetri.

Förhållningssättet till åldern bemöts helt enkelt med likgiltighet.

Mina respondenters föreställning om manligt sexsäljande utifrån ett maktperspektiv stämmer överens på flera punkter med prostitutionsutredningen 1971. Alla respondenter hävdar att man inte kan jämföra det kvinnliga och manliga sexsäljandet eftersom det inte sker något könsförtryck eller utsatthet, som går i linje med SOU:1971. Mina respondenter anser att de har ett annat förhållande till sex och att sexsäljandet inte skiljer sig från det vanliga kontaktsökandet i den homosexuella sfären.

Foucault hävdar att kunskapsobjekt som i det här fallet är män som säljer sex är beroende av diskursen och dess diskursiva praktiker vilket innebär att den också är betingad av den sociala verkligheten. Den sociala verkligheten utgör ett flöde av maktsymmetrier som omfattar och utgör förutsättningen för diskursen (Foucault 1969:246-247). Genom att luta mig på Foucault

föreslår jag, att eftersom expertdiskursen om manliga sexsäljare fram tills nyligen har betraktat sexsäljandet som oproblemiskt, så har även sexsäljaren själv uppfattat det oproblemiskt. De gamla föreställningarna om den homosexuella mannen som promiskuös och obekymrad går att tyda i mina respondenters självuppfattning. Trots att mina respondenter präglas av de tidigare föreställningarna så beskriver de ”attention-whores” som målar ut sig som offer. Offerdiskursen är under förhandling och har eventuellt börjat nästlat sig in hos vissa manliga sexsäljares självuppfattning. Om 30 år kommer kanske offerdiskursen har breddat ut sig och legitimeras även hos de manliga sexsäljarna.

För att få reda på mer om maktdynamiken bland mina informanter och deras aktörer frågar jag om deras reflektioner, om vem som har makten, köparen eller säljaren?

Love menar att maktdynamiken är tvetydig i utbytet av sexuella tjänster. I Loves kretsar var det lika förekommande att den som sålde sex också var den som tog initiativet. Love menar att det förekommer att de äldre rikare männen blir pressade på att ha sex eftersom att den andra parten är desperat efter en gentjänst i form av pengar, kokain eller materiella ting. Love anser att man kan vända på begreppet ”sälja sex” till ”handlade med sex”. Sex har samma funktion som pengar, man köper alltså ting med sex.

Love menar att det också rör sig om speciella regler på specifika territorium såsom fest, båt eller lägenhet som innehas av de äldre kunderna.

”Om du är på hans hemmaplan spelar du efter hans regler. Det innebär om han så lite som pekar på dig så är du hans passiva sexoffer. Då kommer han få göra vad han vill med dig. Om man väljer att avstå i den här situationen så kommer du aldrig få chansen att sätta din fot på en av hans tillställningar igen. Vilket bevisar att de som efterfrågar sexuella tjänster har makt men det är också i relation till situation.”

(Love)

Love talar här om en situationell makt som står i relation till tid, rum och person. Utifrån Loves erfarenheter så kan vi därför betrakta makten som flytande och skiftande i relation till situation.

Victor hävdar att pengar alltid är lika med makt men det är också sex. Här går han ut som en vinnare med både sex och pengar. Victor anser att han är den som har makten i relationen med kunderna, då han är den som väljer sina kunder och även sätter gränser för det som är tillåtet och inte.

När jag frågar respondenterna om klasskillnader i förhållande mellan de själva och deras kunder får jag skilda svar.

Love är den som har haft mest framträdande klasskillnader med sina kunder då det har rört sig uteslutande om överklass. Love menar att det har varit medvetna val av att enbart utbyta tjänster med män tillhörande överklassen. Fast för honom är det heller ingen nyhet att man har sex med folk för att de har pengar, det förekommer även i den heterosexuella världen.

Anledningen till varför Love hade sex med enbart de med en överklasstillhörighet handlade om att det var de som hade tillgång till de status tjänsterna som han ville ha. Victor och Robin är däremot eniga om att klasstillhörighet inte har någon betydelse. Det handlar om att kunden ska ha råd att betala. Robin har en arbetarklassbakgrund och Victor övre medelklassbakgrund.

Ingen av mina respondenter anser att klasskillnader skulle kunna vara en eventuell maktsymmetri. Victor hävdar att det skulle vara omöjligt att analysera hans sexsäljande utifrån ett maktperspektiv då han har ett större ekonomiskt kapital än majoriteten av hans kunder.

En maktsymmetri som går att urskilja utifrån mitt och Robins samtal är när han berättar om att han gjorde misstaget av att berätta för en före detta partner att han hade sålt sex. Robin menar att partnerns problem inte grundade sig i att han hade sex med andra. Problematiken grundade sig i partnerns föreställning om att Robin skulle vara den dominanta maskulina parten i relationen förstördes. Eftersom att när man säljer sex är man enligt Robin mottagaren vid penetration nio av tio gånger. Kulicks skriver att det västerländska genussystemet styrs utifrån vår könstillhörighet som man eller kvinna medan i Brasilien så styrs systemet utifrån sexualiteten. I Brasilien är därför penetrationen central i dessa aspekter och avgörande för hur man ska identifieras som kvinna eller man (Kulick 1998:227). Herz och Johansson skriver att heterosexualitet och maskulinitet är sammankopplade. Män regleras genom att om de inte faller inom maskulinitetsramar riskerar de att positioneras som omanlig, kvinna eller homosexuell (Herz & Johansson 2011:38).

Utifrån detta är mina reflektioner att om man skall betraktas som maskulin och ändå vara homosexuell krävs det att man överkompenserar med ett efterliknade av den heterosexuella maskuliniteten. Robin anses vara maskulin då han har få homosexuella vänner, rör sig i en liten utsträckning i den homosexuella sfären, är emotionellt reserverad och sysslar med stereotypiska manliga aktiviteter som styrketräning, sport och öl. Det sker en motsättning då

Robin blir penetrerad, som associeras med det kvinnliga sexet. Det påvisar att det Brasilianska genussystemet som utgår från sexuella handlingar och riktningar överensstämmer till viss del med det västerländska systemet. Robin blir karakteriserad som omanlig och kvinnlig när han blir penetrerad. Under mina intervjuer med Victor och Love uppstår inga liknande resonemang. Anledningen till varför de inte tar upp samma tankegångar som Robin har jag spekulerat i. Det kan grunda sig i att Victor och Love lever efter ”homosexuella villkor”. De är en integrerad del av den homosexuella sfären och pendlar mellan att penetrera och bli penetrerad både när de säljer sex och i det privata. Penetrationen för Robin innebär däremot att han feminiseras eftersom att han är den som penetrerar i det privata och blir penetrerad i det kommersiella sexet.

4. Sammanfattning och slutsatser

Prostitutionsdiskursen är uppbyggd på en könsförtryckproblematisering som har resulterat i att män som säljer sex utifrån ett historiskt perspektiv inte har betraktas utifrån en offersyn. Istället har man genom den svenska historien haft fokus på homosexualitetens annorlundaskap som förklaringsmodell till sexsäljandet vilket har haft en normaliserande effekt. Under 2000-talet så började en förändringsprocess i framställningen av det manliga sexsäljandet. Myndigheter och forskning strävar efter en offerproblematisering av fenomenet. Eftersom att hela prostitutionsdiskursen bygger på ett könsförtryck har man försökt att problematisera manliga sexsäljare utifrån samma grunder som kvinnliga. Det blir problematiskt att tillskriva de manliga sexsäljarna kvinnliga egenskaper då det framgår utifrån mina intervjuer med mina tre respondenter, att de inte kan relatera till det kvinnliga sexsäljandet. För att männen ska kunna positioneras i prostitutionsdiskursen och behandlas efter egna premisser krävs det mer av vidare forskning som kan finna andra strukturer än könsförtryck.

Mina respondenter har alla haft ekonomiska motiv till att börja sälja sex, motiven har därutöver skiftat. De ekonomiska motiven har däremot inte grundat sig i en ekonomisk utsatthet utan i att sexsäljandet ger mer kapital i proportion till arbetet man utför. Respondenterna påvisar att de har ett instrumentellt förhållande till sina kroppar. Alla respondenterna förhåller sig till sexsäljandet som ett arbete eller hobby och anser inte heller att det finns någon problematisk substans i detta. De yttrar sig om att säljandet av sexuella tjänster är normaliserat i deras homosexuella sfär och att det inte finns samma ömhetstörstande som i den heteronormativa omvärlden. Mina respondenter anser däremot att manliga sexsäljare som har sex i bekräftande och emotionellt syfte är de undantag som kan ta psykisk skada.

Den heteronormativa omvärlden och den homosexuella delkultur som mina respondenter befinner sig har skilda sexualnormer, som mina respondenter reglerar sin sexualitet efter. Utifrån båda sexhierarkierna finns de normaliserade sexuella praktiker som är ”accepterat” och avvikande sex som är ”förkastligt”. Mina intervjuer med respondenterna påvisade att de efterlever de ”accepterade” sexet för att inte bli stigmatiserade. Detta innebär att respondenterna bland annat inte talar öppet om att de säljer sex.

Både den heteronormativa omvärldens och den homosexuella delkulturens främsta restriktion är att inte tala öppet om att sälja sex. Stigmatiseringen innebär utfrysning och diskriminering.

Mina resultat tyder på att det existerar en annan form av maktdynamik i det manliga sexsäljandet än i det kvinnliga sexsäljandet. Det finns saker som tyder på att det manliga sexsäljandet innefattar en rad sociala asymmetrier som även skulle kunna betraktas som maktsymmetrier. Ålderskillnader, klasskillnader och penetrationen i förhållandet till det maskulina genuset är de främsta framträdande faktorerna som jag har lyckats urskilja. Mina respondenters uttalanden påvisar även en skepticism till föreställningen om maktdynamiken i relationen mellan säljare och kund. En respondent uttryckte att makten beror på situation och säljaren kan innefatta makt i samma utsträckning som kunden.

Min forskning har dock endast lyckats nudda vid komplexiteten av det manliga sexsäljandet då jag har funnit både svar och tendenser. Den forskningen som gjorts i nutid tjänar främst till att applicera en offerstämpel på de manliga sexsäljarna. Via opartisk antropologisk forskning utan färdiga teser kan vi finna nya vägar till kunskap om de manliga sexsäljarna som en anomali i prostitutionsdiskursen. Det är den utgångspunkt jag har haft i min forskningsprocess då jag har kombinerat antropologisk teori, empiriskt material av statliga utredningar och tidigare forskning med intervjuer. Jag tycker mig därefter ha funnit nya tendenser och strukturer. Jag föreslår vidare etnografisk och antropologisk forskning då studiet av maktrelationer och maktdynamiken i förhållandet till män som säljer sex till män är en forskningslucka som behöver breddas. Jag tror att vidare studier kan verka för en vidare förståelse om komplexiteten av män som säljer sex. Främst i hopp om att männen får en rättfärdig plats i prostitutionsdiskursen där de framställs och bemöts utefter egna premisser.

Jag tror att vägen till kunskap går via flera kanaler och hoppas därför att det sker en mångfald i forskningen. Jag vill bland annat föreslå vidare komparativa studier av kvinnliga och manliga sexsäljare för att ge inblick i dess skilda förhållande till sexsäljande. Jag tror även att internetetnografi är en plattform för att studera det manliga sexsäljandet.

Det framgår hur de manliga sexsäljarna är en anomali i prostitutionsdiskursen men även hur de själva ser på sitt egna sexsäljande som en anomali. Efter att de manliga sexsäljandet blivit framställt som totalt oproblematiskt ska det utan förvarning börja betraktas utifrån ett offerperspektiv, som inte alla kan relatera till. Den egentliga frågan kanske är om män som säljer sex överhuvudtaget skall betraktas som offer och istället framställas som oproblematiskt som de gjorde utifrån de statliga utredningar 1941, 1971?

5. Källförteckning

Abelsson, Jonna & Hulusjö Anna 2008. *I sexualitetens gränstrakter (Kortfattad version) – en studie av ungdomar i Göteborg med omnejd som säljer och byter sexuella tjänster Göteborgs stad sociala resursfördelning*

Browne, Jan & Minichiello, Victor 1995. The Social Meanings behind Male Sex Work: Implications for Sexual Interactions *The British Journal of Sociology* Vol 46, No. 4 (Dec., 1995), pp. 598-622

Carlsson, Ulrika & Salihu, Edina VT2009. Manlig Prostitution - Ett tabubelagt fenomen Examensarbete SOPA63. Socialhögskolan vid Lunds Universitet

Davies, Charlotte Aull 2008. *Reflexive ethnography: a guide to researching selves and others*. 2. ed. London: Routledge

Eriksson, Niklas & Knutagård, Hans 2005. *Sexmänsäljer.se/x - nöje blir funktion* RFSL Rådgivningen Skåne Rapportserie 2005:1

Foucault, Michel 1969 2002. *Vetandets arkeologi*. [Ny utg.] Lund: Arkiv

Foucault, Michel 1978. *The history of sexuality [Elektronisk resurs]*. New York: Pantheon Books

Gallagher, Catherine & Laqueur, Thomas (red.) 1987. *The making of the modern body: sexuality and society in the nineteenth century*. Berkeley: Univ. of California Press

Goffman, Erving 1963, (2011). *Stigma: den avvikandes roll och identitet*. 3. uppl. Stockholm: Norstedt

Herdt, Gilbert 1997. *Same Sex, Different Cultures [Elektronisk resurs]*.

Herz, Marcus & Johansson, Thomas 2011. *Maskuliniteter: kritik, tendenser, trender*. 1. uppl. Malmö: Liber

Joffe, Hélène & Dockrell, Julie E. 1995 Safer sex: Lessons from the male sex industry. *Journal of Community & Applied Social Psychology*, Vol 5(5), Dec, 1995. pp. 333-346.

Kulick, Don 1998. *Travesti: sex, gender, and culture among Brazilian transgendered prostitutes*. Chicago: University of Chicago Press

Larsdotter Suzann, Jonsson J & Gäredal M 2011. *Osynliga synliga aktörer Hbt-personer med erfarenhet av att sälja och/eller köpa sexuella tjänster* RFSL Sib-Tryck Holding AB

Larsdotter, Suzann 2010. *Männen som säljer sex. En deskriptiv studie över män som säljer sex och säkrare sex samt män och transpersoner som säljer sex på nätet* Malmö högskola: Hälsa och Samhälle

Lorentzen, Jørgen & Mühleisen, Wencke (red.) 2006. *Kjønnsforskning: en grunnbok*. Oslo: Universitetsforlaget

Marques, Olga 2011. From Pathology to choice regulatory discourses and the historic conflation of homosexuality and male sex work *Culture, Society & Masculinities*, Volume 3 issue 2, pp . 160-175

Pheterson, Gail. 1993. The Whore Stigma: Female Dishonor and Male Unworthiness *Duke University Press Social Text*, No. 37, A Special Section Edited by Anne McClintock Explores the Sex Trade (Winter, 1993), pp. 39-64

Rubin, Gayle S 1984 (1998). *Thinking Sex: Notes for a Radical Theory of the Politics of Sexuality*. I: Taylor & Francis Ltd *Culture, Society & Sexuality*. 1998, p143-178. 36p.

Silverstolpe, Fredrik; Eman, Greger; Parikas, Dodo; Rydström, Jens & Söderström, Göran 1999. *Sympatiens hemlighetsfulla makt. Stockholms homosexuella 1860–1960* Borås: Stockholmia förlag.

Skilbrei, May- Len 1998. *Når sex er arbeid : en sosiologisk analyse av prostitusjon på massasjeinstituttene* Oslo: Pax Forlag

SOU 1941:01 (1941) *Homosexualitetens samhällsfarliga yttringar*, Stockholm: Socialdepartementet

SOU 1981:71 (1971) *Prostitutionen i Sverige*, Stockholm: Socialdepartementet

SOU 2010:49 (2010) *Förbud mot köp av sexuell tjänst. En utvärdering 1999- 2008* Stockholm

Svedin, Carl & Priebe, Gisela 2004. *Ungdomars sexualitet – attityder och erfarenheter* Avsnitt: *Sexuell exploatering Att sälja sex mot ersättning/pengar* Avdelningen för barn- och

ungdomspsykiatri OPUS-institutionen, Lunds universitet

Östergren, Petra 2006. *Porr, horor och feminister*. Stockholm: Natur och Kultur